

آغاز اختلافات درون جناحی؟

انتقادهای به نحوه اداره کشور در دولت اصولگرایی رئیسی با فروکش کردن تب تند انتخابات ریاست جمهوری که با سکوت اصولگرایان در برابر تغییرات مدیران و مسئولان همراه بود، این روزها افزایش یافته است.

به گزارش سایت خبری پرسون، مدتی است صدای ناهماهنگی در نقد وضع موجود از دل جناح اصولگرایی در قدرت شنیده می‌شود؛ فقط نکته مهم آنجاست که معلوم نیست مخاطب این نقدها کیست! رئیس مجلس هفته گذشته در نقد شرایط نابسامان این روزهای کشور گفته است: «باورهای غلط و مدیران ناکارآمد دو مشکل اساسی ما در کشورداری است. مشکل پول و نبود امکانات نیست. برای این اصول باید وقت و انرژی بگذاریم».

انتقاد از مدیران آن هم زمانی که کل سیستم مدیریتی و حاکمیتی در دست اصولگرایان است، این سؤال را مطرح کرده که آیا همچنان از روی عادت مدیران دولت قبل مدنظر بوده یا ضعف مدیریتی اصولگرایان قرار نیست همراه با مسئولیت‌پذیری نقد شود؟! برای نمونه، سخنان اخیر قالیباف در حالی مطرح می‌شود که در این ۱۶ ماه ریاستش بر پارلمان هم بارها و بارها با چنین سخنانی به انتقاد از وضع کشور پرداخته است.

در دوران دولت روحانی، شاید به نظر می‌رسید انتقادهای قالیباف به نوع مدیریت دولت دوازدهم بازمی‌گردد، اما درحالی‌که بیش از دو ماه از روی کار آمدن دولت سیزدهم به ریاست سیدابراهیم رئیسی می‌گذرد که اتفاقاً دولت نزدیک به جناح سیاسی قالیباف هم هست، انتقادات رئیس مجلس همچنان ادامه دارد؛ برای مثال رئیس مجلس شورای اسلامی روز ۲۴ شهریور هم در نشست افتتاح مرکز نوآوری و خانه خلاق قوه مقننه با بیان اینکه عادت‌ها مانع از تحول در ساختار اداره کشور می‌شود، گفت: امروز تورم قانون بیشتر از تورم اقتصادی است.

این مواضع و اظهارات قالیباف پرسش‌هایی را ایجاد می‌کند از جمله اینکه آیا رئیس مجلس به‌عنوان رئیس قوه مقننه کشور خودش نباید به موضوعاتی مثل «تورم قانون» رسیدگی کند؟ درحالی‌که بهارستان سرگرم سخنرانی‌های آتشین علیه روحانی و ظریف است و همه هم و غم مجلس محاکمه دولت قبل است، آیا فرصت کافی برای قانون‌نویسی صحیح جدی گرفته شده است؟ درحالی‌که مردم در غم نان در دوران سخت کرونایی به فضای مجازی و کاروکسب آنلاین پناه برده‌اند، آیا تلاش مجلس برای مسدودسازی اینترنت پاسخی منطقی به نیاز امروز کشور است؟! مجلسی که از دیدگاه خود اصولگرایان تاکنون دستاوردی نداشته، سکان هدایتش در دست مدیران و وزرای سابق اصولگرایان است و نتوانسته پاسخ‌گوی نقدهای موجود باشد.

چندی پیش محمد مهاجری، فعال اصولگرا، در بررسی کارنامه مجلس یازدهم تأکید کرد که قریب به یک‌سال‌ونیم از عمر مجلس یازدهم می‌گذرد و برخلاف آنچه نمایندگان پیش از انتخابات مجلس شعار می‌دادند، هیچ اتفاق مثبتی در جهت رفع دغدغه‌های مردم از سوی آنها انجام نشده است. آنها تازه در زمان دولت روحانی می‌گفتند اگر رأی بیاورند می‌توانند با ریل‌گذاری درست، دولت روحانی را در مسیر درستی قرار دهند که نه تنها چنین نشد، بلکه شاهد بودیم هم‌زمانی مجلس یازدهم و دولت دوازدهم صرفاً به مناقشه مجلس با دولت وقت گذشت. حالا هم که دولت سیدابراهیم رئیسی روی کار آمده است، باز هم اقدام ویژه‌ای از سوی نمایندگان برای بهبود شرایط دیده نمی‌شود.

همه اینها در حالی است که به تازگی روزنامه جمهوری اسلامی نوشته است که در نظرسنجی‌هایی از مردم ۲۲ استان درخصوص عملکرد نمایندگان مجلس، نزدیک به ۶۰ درصد مردم از عملکرد نمایندگان استان خود ناراضی بودند و عملکردشان را قابل قبول نمی‌دانستند و در برخی استان‌ها نارضایتی به ۸۰ درصد می‌رسد. آنچه مسلم است، این است که در چند ماه اخیر شرایط سخت اقتصادی تشدید شده و خبری نه از آغاز مذاکرات وین است، نه گشایشی در FATF رخ داده و نه اقدامی عملی برای لغو تحریم انجام شده؛ بنابراین موج ناامیدی از بهبود اوضاع شدیدتر از دوران روحانی گسترش یافته است.

در نتیجه یکی از کلیدی‌ترین سؤالات این است که مخاطب این موج نقد از وضعیت موجود دقیقاً با کدامیک از مسئولان کشور است و مسئولان منتقد چرا خود کاری انجام نمی‌دهند! اگر مخاطب همچنان دولت قبل است که دیگر خریداری ندارد و پروژه محاکمه روحانی و دولت دوازدهم به نتیجه نرسیده و اگر مخاطب مدیران فعلی است که خب همه اصولگرا هستند و دوست گرمابه و گلستان یکدیگر.

بنابراین این‌گونه برداشت می‌شود که با وجود آنچه پیش‌بینی می‌شد، یکدست شدن قدرت به معنای نبود اختلاف نخواهد بود. ادامه این انتقادات در دولت اصولگرایی رئیسی نشان از ایجاد شکاف میان بزرگان جناح راست دارد که شاید رئیس مجلس هم در تلاش است به انحای مختلف آن را مطرح کند. در روزهای پیش‌رو ممکن است این انتقادهای پینگ‌پنگی شدت بگیرد و به جای پذیرش مسئولیت در قبال تصمیم‌های اشتباه، همچنان شاهد فرافکنی سیاسی درون‌جناحی باشیم یا شاید با پادرمیانی بزرگان اصولگرا مدتی این نقدها فروکش کند، اما مسئله مهم حل‌نشدن مشکلات کشور است که مردم منتظر حل‌شدن و ایجاد گشایشی قابل لمس در اقتصاد خانواده خود هستند که تا این بحران‌ها حل نشوند افکار عمومی تقصیر را از چشم اصولگرایان می‌بیند نه دولتمردان قبلی.